

Rozważania: środa 2 tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na środę drugiego tygodnia okresu zwykłego.

Proponowane tematy to:

Priorytetem jest zawsze osoba;
Jezus pokazuje, jaki jest Bóg;
Niedziela, dzień Boga i
człowieka.

- Priorytetem jest zawsze osoba;
  - Jezus pokazuje, jaki jest Bóg;
  - Niedziela, dzień Boga i
człowieka.
-

ZGODNIE Z TYM, co zostało ustanowione w Prawie Mojżeszowym, Jezus chodził w każdy szabat z uczniami do synagogi. Tam lud Boży gromadził się, aby słuchać i rozważać prawo Pańskie. W dzisiejszej Ewangelii jesteśmy zaproszeni do rozważania historii człowieka ze sparaliżowaną ręką, który pojawia się tam w szabat, być może z nadzieją spotkania z Panem. Ujrawszy go, Jezus porusza się jego nieszczęściem i postanawia dokonać cudu. Możemy sobie wyobrazić, że uzdrowienie tego chorego było powodem radości dla wielu, lecz dla niektórych była to jednak okazja do zmieszania i dyskusji.

Faryzeusze śledzili kroki Pana i krytykowali Go za dokonywanie cudów w szabat. Jezus bardzo dobrze znał przewrotność ich serc: woleli raczej wypełnić nakaz być może ustalony przez nich samych niż pomóc cierpiącej osobie. Wiele

przykazań, wprowadzanych początkowo w dobrych intencjach, stało się teraz ciężarem formalności. Oczywiście dla Chrystusa szabat był ważny, ale cierpienie tego człowieka nie pozostawiło go obojętnym. W Jego sercu, bardzo ludzkim i bardzo boskim, miłość zawsze zwycięża. Możemy kontemplować i uczyć się od Jezusa, aby pielęgnować właściwą hierarchię wartości, ponieważ, jak to wynikło podczas sporu, nie wszystko jest tak samo ważne.

Przed dokonaniem cudu Jezus postawił faryzeuszom pytanie: " Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie ocalić czy zabić?" (Mk 3, 4). Ich milczenie zamiast odpowiedzi zasmuca Pana: "I patrząc na nich wszystkich z oburzeniem, rzekł do człowieka: 'Wyciągnij rękę!'" (Mk 3, 5). A jego ręka natychmiast stała się zdrowa. Jezus podkreśla, że ponad wszelkim przykazaniem czy zwyczajem jest

wartość i dobro osoby. "Porządek rzeczy, należy dostosować się do porządku osób, a nie na odwrót"[1]. Priorytetem są zawsze każdy i każda. Tak zachowywał się Chrystus i tak chcemy żyć my, Jego uczniowie.

CHOCIAŻ WIĘKSZOŚĆ ZWYKŁYCH czynności nie mogła być wykonywana w szabat, Jezus wykorzystuje wizyty w synagodze, aby uzdrawiać. Nic nie może powstrzymać Jego miłosiernego serca. «W wymiarze mistycznym — komentuje św. Beda — ten człowiek, który miał suchą rękę, przedstawia rodzaj ludzki bezpłodny dla dobra, ale uzdrowiony przez miłosierdzie Boże.»[2] Wszystkie cuda Jezusa są chwilami, w których okazuje On swoje miłosierdzie i pozwala nam cieszyć się Jego zbawczym działaniem. Nie są one ograniczone

do kilku konkretnych dni lub konkretnych miejsc; każdy dzień jest dobry, aby czynić dobro, łagodzić ból, dawać nadzieję. Podobnie jak każda synagoga czy jakakolwiek sobota.

We wspomnianym fragmencie Ewangelii możemy dostrzec podwójne niewolnictwo: niewolnika sparaliżowanej ręki i jego słabości oraz niewolników faryzeuszy i ich formalnej religijności. Jezus "uwalnia obojga: pokazuje, że sztywne normy nie są drogą do wolności; a człowieka ze sparaliżowaną ręką uwalnia od choroby".^[3] Bóg jest również ponad „sprawami Bożymi”, chce abyśmy szukali naszego oparcia tylko w Nim, ponieważ wtedy będziemy naprawdę wolni. Przez takie działania Pan stopniowo pokazuje swoje posłannictwo; oczyszcza fałszywy obraz Boga, który Jemu współcześni utrwalili dla siebie i obrazu, który my sami sobie dziś namalowaliśmy. Jezus jest Mesjaszem, na którego lud

czekał od wieków, jest Tym, który przychodzi, aby usunąć dystans między Bogiem a ludźmi.

W NOWYM LUDZIE BOŻYM – Kościele - sobota ustąpiła miejsca niedzieli. Od samego początku chrześcijanie przywiązywali szczególną wagę do dnia po szabacie. Tego dnia gromadzili się, aby wspominać zmartwychwstanie Pana, którego wielu było świadkami. Choć w wczesnych latach zachowywali żydowski zwyczaj, to jednak wraz z przybyciem pierwszych pogan zaczęli uważać pierwszy dzień tygodnia za Dies Domini, Dzień Pański.

Niedziela jest dniem Chrystusa, ponieważ świętujemy Jego zmartwychwstanie. Jest to dzień radości i nadziei. „Jest *Paschą*

tygodnia, podczas której świętujemy zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią, dopełnienie w Nim dzieła pierwszego stworzenia i początek «nowego stworzenia»"[4]. „Jest to dzień poświęcony Bogu, a zarazem «dzień człowieka»”[5], który wykorzystujemy do odpoczynku, pielęgnując życie rodzinne, kulturalne i społeczne. My, chrześcijanie, świętujemy niedzielę, poświęcając naszym rodzinom "czas i uwagę, które trudno im poświęcić w inne dni tygodnia."[6] Katechizm Kościoła przypomina również, że niedziela "tradycyjnie poświęcona jest dobrym uczynkom i pokornej posłudze, jakiej potrzebują chorzy, chorzy i starcy"[7], jak to uczynił Mistrz w synagodze.

«Drogocenną perłą», która jest na początku tego dnia, jest Eucharystia. Uczestnictwo w niedzielnej Mszy św. powinno być odczuwane przez chrześcijanina nie jako narzucony

ciężar, ale jako wewnętrzna potrzeba i radość. Gromadzenie się z braćmi, słuchanie Słowa Bożego i karmienie się Chrystusem złożonym w ofierze za nas jest pięknym doświadczeniem, które nadaje sens życiu." [8] Matka Jezusa oczywiście jest szczególnie obecna w tym dniu. "Od niedzieli do niedzieli pielgrzymujący lud idzie śladami Maryi." [9] Oby nigdy nie zabrakło nam chęci aby uczestniczyć w radości ze zmartwychwstania Chrystusa.

---

[1] Sobór Watykański II, *Gaudium et spes*, 26.

[2] Beda Czcigodny, *Komentarz do Ewangelii św. Marka*, 1, 3.

[3] Papież Franciszek, *Homilia*, 9 kwietnia 2013.

[4] Św. Jan Paweł II, *Dies Domini*, 1.

[5] Tamże, nn. 55-73.

[6] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2186.

[7] Tamże

[8] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 12 czerwca 2005.

[9] Św. Jan Paweł II, *Dies Domini*, 86.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-sroda-2-tygodnia-okresu-zwyklego/> (21-01-2026)